

SİZİN BÖYLE BİR KOMŞUNUZ OLDU MU, YA DA SİZ BÖYLE BİR KOMŞU MUSUNUZ?

YAZAR SELİM GÜNDÜZALP ANLATIYOR (YAŞANMIŞ OLAY)

Aynı sokakta büyüdüğümüz ve yakın komşumuz olan sevdiğim, saydığım bir kardeşim var. Çocukluk yıllarıma bu unutulmaz dostuna ve onun arkadaşlığına hep değer vermişimdir.

Gayet temiz ve güzel giyinirdi. İbadetlerine de özen gösterirdi. Çocukluğumda namaz konusunda da örnek aldığım ilk insan bu arkadaşım olmuştu. 'Nacar' marka saat, koluna çok güzel yakışırdı. O zaman için büyük bir lükstü bir saate sahip olmak. Gayet mülayim ve her daim karşısındakini düşünecek kadar da fedakârdı.

Ağzından bir tek gün bir tek kötü söz duymamışımdır. Arkadaşlarıma içinde onun çok özel bir yeri vardı. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmezdi. İlkokulu, ortaokulu ve liseyi beraber okuduk. Liseden sonra yollarımız ayrıldı.

Kaderin garip cilvesi, sonunda ikimiz de öğretmen çıktık. Mezun olduğumuz liseye o öğretmen olarak döndü. Ben de aynı okulda stajımı tamamladım. Yakın zamanda da emekliye ayrıldı bu dostum. Çok değil, seyrek karşılaştık da heyecanla yâ ederiz o eski ve o güzel günleri.

Geçenlerde yine karşılaştığımızda, bir hatıra nakletti. **Bana çok enteresan geldi.** Sizlerle paylaşayım istedim.

Şu anda işyeri olarak kullandığı daire, sürekli arabaların geçtiği bir yolun hemen karşısındaki bir eve bakıyor.

İşte bu evin sahibi olan adam, günlerden bir gün kapısını çalıyor:

"Mehmet Ali Bey siz misiniz?"

"Evet benim."

"Kardeşim, ben Almanya'da yaşıyorum. Karşınızdaki evi de yeni satın aldım."

Mehmet Ali:

"Hayırlı olsun kardeşim"

"Size bir şey danışmaya geldim."

"Buyurun."

"Binamı boyatacağım da acaba ne renk olsun?"

"Anlamadım, bunu niye bana soruyorsunuz?"

Adam:

"Mehmet Ali Bey, benim binam tam sizin karşınızda duruyor. Bütün gün ona siz bakacaksınız. Hoşlanmadığınız bir renge boyatıp da içinizi karartmak istemem. Arzu ettiğiniz bir renk varsa, söyleyin o renge boyatayım, bunun için ziyaretinize gelmiştim."

Adamın bu ince düşüncesine ve duyarlı davranışına karşı sevgili dostum hayran kalmış. Bu hatırayı ondan dinlediğimde, ben de hayretler içinde kalakaldım.

"Ne güzel insanlar var. Başkalarının hakkını gözetene ne ince düşünceli insanlar var. Şükür ki iyilik ve güzellik daha ölmemiş." diye düşündüm.

Kaynak: (Risalehaber)

NOT: Yazar Selim Gündüzalp'i Rahmetle anıyoruz.